

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν ένας άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και με βρόμικο πρόσωπο, όμοιος με εικόνα (ή μορφή) νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας.

Στον Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια.

Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας; Παρ' όλο που είχες έλθει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν σου ήρθε στο μυαλό: «Μέσα σ' εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι και οι εφέστιοι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά (μου)»; Εγώ λοιπόν αν δεν (σε) είχα γεννήσει, η Ρώμη δεν θα πολιορκείτο· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτε πια δεν μπορώ να πάθω, ούτε πρόκειται να είμαι για πολύ καιρό τόσο δυστυχισμένη: όμως αντίθετα αυτούς, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1.

ingenter
facies
simillimo
quae
exercitus
proeliis
minaciore
illud
penatium
nulli rei
diutius
miser
hac
morte
servitutis

B2α.

existimem
veniendo
aspice
concipient
praeesse
abisset
abstenturam
habebuntur
passuram esse
possitis

B2β.

ingrediamur
igredere mur
ingressuri simus
ingressi simus
ingressi essemus

Γ1α.

γενική της ιδιότητας στο *hominem* (μόνιμη ιδιότητα)
παράθεση στο *T. Manlius*
επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *abiret*
αφαιρετική του τρόπου στο ρήμα *perveneras*
κατηγορούμενο στο *ego* μέσω του συνδετικού ρήματος *futura sum*

Γ1β.

se: υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου *esse* – ταυτοπροσωπία και λατινισμός. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου βρίσκεται πάντα σε αιτιατική και δεν παραλείπεται παρά το γεγονός ότι ταυτίζεται με το υποκείμενο του ρήματος.

Ego: υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου *pari* – ταυτοπροσωπία, το υποκείμενος του απαρεμφάτου τίθεται σε ονομαστική, αφού ταυτίζεται με το υποκείμενο του ρήματος.

Γ1γ.

Filium dux hostium his verbis proelio laccessivit.

Γ1δ.

qui natus erat
dum ingrederis (-re)

Γ2α.

si pergis: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός της προϋπόθεσης στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το manet. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο si γιατί είναι καταφατική και εκφέρεται με οριστική ενεστώτα (pergis). Η απόδοση του υποθετικού λόγου είναι το manet της κύριας πρότασης που είναι, επίσης, οριστική ενεστώτα. Πρόκειται για ευθύ, απλό υποθετικό λόγο που ανήκει στο α' είδος και εκφράζει την ανοιχτή υπόθεση στο παρόν.

υπόθεση αντίθετη του πραγματικού στο παρόν: si perrexisses...mansisset
υπόθεση δυνατή ή πιθανή: si pergas...maneat

Γ2β.

non filium habens, libera in libera patria mortua essem

Η μετοχή τίθεται σε ονομαστική πτώση, γιατί είναι συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος essem (ego)

Γ2γ.

quem simul aspexit Cassius: Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο simul και εκφέρεται με οριστική, γιατί η πράξη μας ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη. Συγκεκριμένα εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (aspexit), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (concepit/cupinivit), και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

cum aliquando castris abiret: Εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο cum και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός - διηγηματικός σύνδεσμος cum υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους. Είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική. Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (abiret), γιατί εξαρτάται από το ρήμα ιστορικού χρόνου (edixit), και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΒΑΒΟΥΛΙΔΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΠΑΠΠΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ